zákona (§§ 29 a 33 ob. fin. nov.) a město Bratislava bylo v době, kdy žal. úřad rozhodoval, městem s regulovaným magistrátem, mohl v této věci v poslední stolici rozhodovati jedině župní úřad v Bratislavě.

Odvodní spis žal. úřadu poukazuje k tomu, že žal. úřad byl příslušný k vydání nař. rozhodnutí podle bodu a) § 2 zák. čl. XX : 1901, poněvadž jde o hospodářskou záležitost města, ve které jest přípustno odvolání k min. i při konformních rozhodnutích dvou nižších stolic. Tohoto ustanovení nelze však v daném případě použíti vzhledem ke kogentnímu předpisu cit. § 44 zák. č. 329/21, upravujícího instanční postup při vybírání ob. dávek, který nedovoluje, pokud by nešlo o dávky uvedené v §§ 35 a 37, jinou úpravu instancí, než jest tam stanovena.

Tento názor není ani v rozporu s náhledem vysloveným nálezem Boh. 4444 adm., jehož se odvodní spis dovolává, poněvadž v případě tímto nálezem řešeném rozhodovalo min. jako úřad dozorčí podle zák. z 30. června 1921 č. 241 Sb., kdežto v daném případě jde o rozhodování v cestě instanční.

Rozhodl-li tedy žal. úřad v daném případě v cestě instanční o vybírání ob. přirážky k stát. poplatku z převodu nemovitostí v městě Bratislavě, učinil tak jako úřad k tomuto rozhodování absolutně nepříslušný a bylo proto jeho rozhodnutí zrušiti jako zmatečné. Ježto st-lům bylo rozhodnutím župního výboru z 11. srpna 1924 dáno poučení, že možno do těchto rozhodnutí podati další odvolání, bude věcí žal. úřadu, aby u provedení tohoto nálezu dostalo se st-lům správného poučení o opravných prostředcích.

Č. 5528.

Zdravotnictví. — Administrativní řízení: * Správní úřady nejsou kompetentní rozhodovati ve sporech o náhradu ošetřovacích útrat, vzniklých mezi soukromou nemocnicí a domovskou obcí ošetřovaného.

(Nález ze dne 27. března 1926 č. 1124).

Věc: Obec B. (adv. Dr. Oldřich Duda z Prostějova) proti zemské správě politické v Brně o náhradu ošetřovacích výloh.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nekákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím uznána byla stěžující si obec v pořadí stolic správních povinnou podle ustanovení § 24 zák. z 3. prosince 1863 č. 105 ř. z. nahraditi vojenské posádkové nemocnici v O. částku 5332 Kč 50 h za ošetřování jejího příslušníka, četnického strážmistra ve výslužbě Josefa S.

Stížnost na toto rozhodnutí podaná hájí v prvé řadě právní názor, že v tomto případě, kde jde o nárok voj. nemocnice vůči obci na náhradu útrat vzniklých za ošetřování jejího příslušníka, správní úřady k rozhodování povlány nejsou.

Nss uznal námitku tu důvodnou.

Cit. zákon, o nějž se nař. rozhodnutí opírá, přikazuje do kompetence politických úřadů zásadně spory, které se týkají dom. práva (§ 36).

Pokud i v těchto záležitostech se vyskytují sporné otázky práva soukromého, jakož i pokud obce vznášejí nároky na náhradu ošetřovacích útrat vůči osobám, které jsou k opatření ošetřovanců povinny podle práva soukromého, odkazuje zákon rozřešení sporů těchto před řádné soudy (§§ 37 a 38). Z ustanovení těchto jde jasně na jevo, že kompetence politických úřadů rozhodovati v záležitostech upravených dom. zákonem z r. 1863 určena jest, podle zásady tkvící ve všeobecných pravidlech právních, veřejnoprávní povahou sporné otázky. Potvrzuje to i další ustanovení § 39, který polit. úřadům vyhražuje rozhodování o náhradních nárocích obcí vůči osobám, které jsou k opatření ošetřovanců povinny podle jiných zákonů nežli podle práva soukromého. I tu jde o nároky, které mají svůj právní základ v předpisech práva veřejného (na př. §§ 28—30 zák. dom.). Nenáleží tedy podle cit. zákona před polit. úřady nároky na náhradu ošetřovacích útrat. které ve veř. právu základu nemají.

O nárok povahy takové právě jde. Není sporu o tom, že voj. posádková nemocnice v O. není nemocnicí veřejnou, která by podle veřejnoprávních předpisů byla povinna vzíti Josefa S. v ošetřování. Učinila-li tak přece, vzešel jí vůči ošetřovanému nárok na náhradu ošetřovacích útrat podle práva soukromého. Povahy této nárok její na náhradu řečených útrat in abstracto nepozbývá a pozbýti nemůže tím, že se náhrady domáhá na dom. obci ošetřovaného. Obec domovská jest podle cit. zákona povinna poskytnouti ošetření v nemoci svému příslušníku (§ 24) a nahraditi obci pobytu případné náklady za nemoc. ošetření, jež tato jemu byla poskytla (§ 28); zákon ten ani jiný předpis práva veřejného neukládá obci dom. povinnost takovou vůči nemocnici, která povahy veřejné nemá. Není-li však mezi nemocnicí takovou a dom. obcí ošetřovaného veřejnoprávního poměru se vzájemnými právy a povinnostmi, pak může se jednati toliko o nárok podle § 1042 o. z. o., tedy o nárok práva soukromého, o němž rozhodovati náleží řádným soudům.

— — —

Č. 5529.

Samospráva obecní. — Policie. — Administrativní řízení: I. * Nárok na náhradu škody podle § 37 česk. obecního zřízení jest veřejnoprávní. — II. * Rozhoduje podle cit. § 37 česk. ob. zříz. nemůže politický úřad zkoumati, zda a pokud byla škoda spoluzaviněna poškozeným neb osobou třetí. — III. * Povinnost obce k náhradě škody dle cit. §u 37 a tudíž i kompetence politických úřadů není omezena na případ, když obecní zastupitelstvo nepovolilo potřebné prostředky na ústavy a zařízení, jichž jest k vykonávání místní policie potřebí (§ 36 cit. zák.).

(Nález ze dne 27. března 1926 č. 5039.)

Věc: Městská obec Ch. (adv. Dr. Vilém Schobert z Chomutova) proti ministerstvu vnitra (za zúč. Julii F. adv. Dr. H. Hirsch z Chomutova) o náhradu škody podle § 37 ob. zř.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Julie F. v Ch. žádala dne 10. května 1918 okr. hejtmanství v Ch. vydání výroku, že jest měst. obec Ch. povinna nahraditi jí